

mærkninger gøres Rede for, at Nedskaeringen betyder et meget stort Beløb i Forhold til den hidtil givne Bevilling, idet der siges, at der efter den gældende Lov kan bruges et Beløb af indtil 891 000 Kr., og dette foreslaas nu nedskaaret til 600 000 Kr., altsaa med 291 000 Kr. Denne meget stærke Nedskaering er imidlertid kun en Papirnedskæring, thi hvis man ser paa Statsregnskaberne, vil det vise sig, at der i de sidste Aar slet ikke er brugt saa stort et Beløb. Ifølge Statsregnskabet for 1924—25 er der i dette Aar kun brugt godt 800 000 Kr., og af det sidste Statsregnskab, Statsregnskabet for 1925—26, vil det ses, at der kun er brugt 770 000 Kr. For indværende Aar vil jeg antage, at Beløbet vil gaa endnu længere ned. I Realiteten betyder derfor Lovforslaget ikke tilnærmelsesvis saa stærk en Nedskaering, som det kan se ud til, idet Nedsættelsen fra det Beløb, som blev brugt i Fjor, til det, som nu tænkes anvendt, kun er 170 000 Kr. eller en Nedskaering med ca. 20 pCt. Hvis man vil sammenligne dette Nedskaeringsforsøg overfor Husdyravlsbevillingen med den Nedskaering, som det er Ministeriets Hensigt at foretage overfor andre Landbrugsbevillinger, vil man se, at der her ikke fares nær saa haardt frem som f. Eks. overfor Planteavlsbevillingen. Der foreslaar man at gaa fra en Bevilling paa 500 000 Kr. ned til en Bevilling paa 300 000 Kr. Ganske vist er Bevillingen paa det foreliggende Finanslovsforslag ikke saa højt oppe, men i 1925—26, før den tidligere Regering begyndte at foreslaa Nedskaering i Henhold til Pristallet, var Bevillingen til Planteavlen 500 000 Kr., og den foreslaas nu af den nuværende Minister nedsat til 300 000 Kr., det vil altsaa sige en Nedskaering paa 40 pCt. Men i Modsætning til Husdyravlsbevillingen, som i Realiteten ikke bliver opbrugt, er Planteavlsbevillingen som en anslaaet Bevilling i Virkeligheden betydelig højere, end den er opført paa Finansloven, idet der samme Aar er brugt 600 000 Kr., og det er denne Sum, der nu foreslaas nedsat til 300 000 Kr., altsaa i Virkeligheden en Nedskaering paa 50 pCt. Ser vi paa en anden Bevilling, der staar nogenlunde i Forhold til Bevillingen til Husdyravlen, nemlig den Bevilling, der først og fremmest kommer Husmændene til gode til Husmandsrejser, vil man se, at den er foreslaaet nedskaaret med 43 pCt., nemlig fra 300 000 til 170 000 Kr. Ærede Medlemmer vil nok heraf kunne se, at det ikke er muligt for mig at blive imponeret over den forfærdelige Nedskaering; her er Tale om, og som den højtærede Landbrugsminister og Partiet Venstres Ordfører vil gøre

til saa meget, som det kan se ud til paa Papiret. Nu foreslaas det skaaret ned til 600 000 Kr., men ærede Medlemmer af dette høje Ting vil erindre, at jeg i Fjor fremsatte et Lovforslag om at skære ned til 550 000 Kr., men det blev rigtignok ikke modtaget af Venstre saa mildt og sagtomdigt, som Venstres ærede Ordfører i Aar tager paa det foreliggende Lovforslag, skønt Forskellen mellem mit Forslag og det, der nu foreligger, kun er 50 000 Kr. Man gik meget stærkt imod mit Lovforslag, men ikke nok hermed. Da det i Fjor i Marts Maaned ikke var muligt at faa gennemført mit Lovforslag om at skære ned til 550 000 Kr., blev det nødvendigt at fremsætte et midlertidigt Lovforslag, som kun skar ned med 10 pCt., i Lighed med hvad hele Rigsdagen gik med til at gennemføre paa alle de andre Erhvervsbevillinger, men Venstre og Konservative gik ogsaa imod det og stemte det ud, saaledes at det ikke en Gang blev muligt at faa en Nedsættelse paa 10 pCt. i Marts Maaned.

Det er derfor ganske ejendommeligt at se Venstres ændrede Stilling nu, da Partiet fremsætter et Forslag, der, selv om det ikke i Realiteten betyder saa megen Nedskaering, som man vil give det Udseende af, alligevel nærmer sig meget stærkt det Forslag, jeg fremsatte i Fjor, og som Partiet havde meget stærke Indvendinger imod. Jeg fremsætter naturligvis ikke disse Udtalelser for at bebrejde Venstre denne glædelige Udvikling, tværtimod. Men jeg vil kun konstatere den og gøre det høje Tings Medlemmer opmærksom paa — jeg ved, at der i alt Fald er mange, der nærer den Anskuelse, at Venstre er tilbøjeligt til at være lidt tung i Vendingen og ikke saa letbetent, som andre Politikere maaske kan være —, at den Udvikling, Venstre har gennemgaaet det sidste Aar, i alt Fald ikke kan kaldes nogen langsom Udvikling. Jeg skal til Belysning af denne Udvikling med Formandens Tilladelse citere enkelte Udtalelser af Venstres Ordfører ved første Behandling af mit Lovforslag i Fjor, og ikke alene af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinstrup, men ogsaa af forskellige andre Viceordførere eller Medhjælpere, som han havde under denne Debat. I Januar Maaned ved Lovforslagets første Behandling udtalte det ærede Medlem Hr. Pinstrup Sp. 3680, at Ministerens Forelæggelsestale — det var altsaa mig, der var Minister den Gang — var præget af en daarlig landbrugsministeriel Samvittighed. Nu kunde det interessere mig at vide, hvorledes den nuværende højtærede Landbrugsministers